«Guanyar el Girona és el millor que podria passar al Mirandés»

Pedro Martín (12), durant un Mirandés-Almeria.

Guanyant al camp del Rayo, les coses es veuen des d'una altra perspectiva?

Sí. Necessitàvem una victòria. A més, ens ha ajudat la manera d'aconseguir-la. Té molt de mèrit no només guanyar a Vallecas, sinó fer-ho remuntant. A tot això se li ha de sumar que feia un any que no guanyàvem fora de casa. Ens ha donat més tranquil·litat.

La situació, tot i que ara tampoc és idíl·lica, començava a ser preocupant, no troba?

Sí, i més que s'haurien complicat les coses si haguéssim perdut. Ara estem allà a baix, però amb les mateixes opcions de salvar-nos que uns quants equips més.

Com s'explica que al mateix Mirandés que va començar tan bé la Lliga, passant-se un munt de jornades imbatut, faci tantes setmanes que les coses no li rutllen?

Perquè en el futbol tot depèn de les dinàmiques i la nostra ratxa negativa s'ha allargat massa. No és fàcil sortir-ne i s'ha de ser fort. Ho estem intentant i esperem que a partir d'ara no deixin de venir les victòries.

L'altre dia, el seu company de vestidor Urko Vera deia que ara són conscients que poden guanyar contra qualsevol.

Així mateix pensem. Però és evident que, en una categoria tan igualada com aquesta, tothom pot guanyar a qualsevol. Nosaltres també. I tant!

Fins i tot el Girona?

Clar que sí. A més, juguem al nostre camp. Serà un partit difícil, però com també ho serà el de la setmana següent a Tenerife.

També deia Urko Vera que el Girona és un dels millors equips de la categoria. Ho comparteix?

El que és clar, i no perquè ho digui jo, és que el Girona porta unes temporades molt bones en què sol estar a dalt a la classificació i això no és gens fàcil. A més, la seva manera de jugar, el seu mètode de treball, una formació especial... A tot això se li ha de sumar que tots els jugadors saben a què juguen i, a sobre, ho fan bastant bé. És un candidat a pujar. La classificació diu que ells i el Llevant són els dos milors equips però, per a mi, el Girona és el millor equip de Segona.

Per què ho diu?

Perquè així els he vist jugar. Sempre van al mateix nivell, sense baixar la guàrdia. Poden perdre o no, però si ho fan sempre és per alguna errada puntual en cert moment. És un equip molt treballat que sap molt bé el que fa.

Si han vist la llum guanyant el Rayo, imagini's que el dissabte superen el Girona...

Seria el millor que ens podria passar. La injecció de moral seria espectacular.

L'estiu del 2015, després de fer una molt bona temporada amb el Mirandés, el seu nom va sonar com a possible reforç del Girona. Per què finalment va decidir marxar al Tenerife?

És cert que hi va haver bastant d'interès. Havia de sortir i l'opció del Girona m'agradava moltíssim, però el futbol té aquestes coses: has de triar. A vegades t'equivoques i en d'altres no.

Vist des de la distància, en aquella ocasió es va equivocar?

Sincerament, la meva prioritat era la de quedar-me al Mirandés. Però per diverses circumstàncies això no podia ser. Clarament, vist ara i amb avantatge, sí que podria dir que em vaig equivocar. Però és molt fàcil veure-ho així ara. La veritat és que no volia sortir i al final vaig acabar marxant al Tenerife.

Per estar-s'hi només mig any. Què va passar?

Al principi tot m'anava genial i l'equip funcionava. Sóc un jugador d'atac i les coses m'estaven sortint molt bé durant la pretemporada. Fins que va arribar la Lliga i una mala ratxa de l'equip va instal·lar els dubtes. Es va fer fora l'entrenador (Raül Agné) i el que va venir (Pep Lluís Martí) va deixar de confiar en mi. No li agradava. Respecto la seva decisió, però el que jo volia era jugar, com qualsevol. Es va optar per la meva sortida, encara que no em deixaven marxar a un Segona A. Fins que va aparèixer el Celta. Volia gaudir del futbol una altra vegada i vaig acceptar, encara que em toqués jugar amb el filial.

I és el Celta el que aquesta temporada l'ha cedit al Mirandés. Curiosament, d'on no es volia moure fa dos anys.

Aquí hi estic supercontent. Sento molt els colors d'aquest equip. El Mirandés em va tornar la felicitat després de sortir decaigut del Numància. D'alguna manera, em va ressuscitar.

Tan malament li va anar?

El meu segon any, sí. Vaig tenir moltes lesions consecutives i el míster (Anquela) va deixar de comptar amb mi. La primera experiència va ser tot el contrari. Vaig estar mitja temporada a l'Atlètic de Madrid i d'allà m'hi van cedir. Vaig estar-hi molt bé.

Curiosament, amb Pablo Machín.

Sí, sí. En tinc molt bon record. Vaig gaudir bastant. Va ser el meu debut a Segona A. Venia de tot un Atlètic i d'estrenar-me a Primera, però el meu repte era adaptar-me a la categoria. És futbol professional i no és gens fàcil.

Recordi'm el seu debut a Primera amb l'Atlètic.

Va ser molt curiós. Vaig jugar molt pocs minuts. El que recordo és que va ser al camp del Betis i quan vaig sortir, perdíem per 2-1. Em van fer a mi una falta que va acabar amb un gol de cap d'en Falcao.

Falcao, Filipe Luis, Arda Turan, Koke... i vostè amb 19 anys.

Va ser una experiència espectacular. Em va servir per aprendre molt. També hi havia Diego Costa, es va jugar la Lliga Europa... M'entrenava amb ells cada dia. Aprenia, però no era fàcil tampoc. Tots ells eren estrelles i no m'hi acabava d'acostumar. Sempre estava nerviós! Somio a tornar algun dia a Primera, però també a fer un play-off o pujar-hi des de Segona. Això deu ser preciós!

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/23/guanyar-girona-millor-que-podria/830973.html?utm_source=rss